

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/45/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010226
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6714010226.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Zvolen JUDr. Mariana Philadelphiová na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.10.2014, v trestnej veci obžalovanej P. Č., stíhanej pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaná P. Č., nar. XX.XX.XXXX vo Zvolene, trvale bytom Z., R.. U. XXXX/XX,

je vinná,
že

aj napriek tomu, že jej bola uznesením sudkyne Okresného súdu vo Zvolene č.k. 16PPOm/2/2013-6 zo dňa 12.09.2013, právoplatným dňa 24.10.2013 a vykonateľným dňa 12.09.2013 uložená povinnosť platiť na maloletú Q. P. T., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, a to mesačne počnúc dňom právoplatnosti tohto uznesenia vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca dieťaťa T. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Zvolen, Ul. O. XXXX/XX, si túto svoju zákonnú povinnosť v mieste svojho bydliska, okres Zvolen a na iných miestach v období od mesiaca november 2013 do 30.10.2014 riadne a včas neplnila, pričom počas tohto obdobia nebola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie ÚPSVaR Zvolen, nepoberala dávku v hmotnej núdzi ani príspevky k dávke, od dňa 26.11.2013 do 27.11.2013 bola zamestnaná na dohodu o vykonaní práce u podnikateľského subjektu T. V. s miestom podnikania U. XXX, kde s ňou bola dohoda ukončená zo strany zamestnávateľa z dôvodu porušenia pracovných podmienok a následne sa nezaevidovala na príslušnom ÚPSVaR, čím si sama privodila stav bez hmotného zabezpečenia a spôsobila tak voči oprávnenému T. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., D.. O. XXXX/XX dlh na výživnom vo výške 325,56,- Eur

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

č í m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 49 ods. 2 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 /päť/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala na tunajší súd dňa 03.04.2014 pod sp. zn. 1Pv 146/14/6611 obžalobu na obvinenú P. Č. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Ešte pred začatím hlavného pojednávania súd pri výsluchu obvinenej dňa 19.08.2014 v rámci jej zatknutia zisťoval aktuálnu výšku nedoplatku na dlžnom výživnom, kedy obžalovaná uviedla, že časť dlžnej sumy už k rukám otca maloletej dcéry uhradila a zároveň vyhlásila, že súhlasí s vykonaním hlavného pojednávania bez svojej osobnej prítomnosti.

Obžalovaná P. Č. sa teda na hlavné pojednávanie konané na Okresnom súde Zvolen dňa 30.10.2014 nedostavila, keď svoju neúčasť aj vopred ospravedlnila prostredníctvom elektronickej komunikácie z pracovných dôvodov.

Za splnenia podmienok ustanovených v § 252 ods. 2 Tr. poriadku súd rozhodol, že hlavné pojednávanie vykoná v neprítomnosti obžalovanej a podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku na návrh prokurátora prečítal výpoveď obžalovanej z prípravného konania a z výsluchu pred samosudcom /č.l. 5-13, 63-65/.

Obžalovaná v rámci prípravného konania vypovedala, že povinnosti prispievať na výživu svojej maloletej dcéry si je v súčasnosti vedomá, avšak predbežné opatrenie Okresného súdu Zvolen č. k. 16PPOm/2/2013-6 zo dňa 12.09.2013, ktorým jej bola vyživovacia povinnosť uložená, jej nebolo riadne doručené, pretože v septembri 2013 bola v nemocnici, a keď sa vrátila domov a išla si vyzdvihnúť na poštu zásielku, oznámili jej, že táto zásielka sa tam už nenachádzala. Z tohto dôvodu stanovené výživné k rukám otca maloletej T. T. ani neplatila. K súčasnosti jej dlh na výživnom narástol do výšky 325,56,- Eur, nakoľko si vyživovaciú povinnosť v sume 30 % zo sumy životného minima na každé nezaopatrované, neplnoleté dieťa (t.j. 27,13 Eur) mesačne neplnila od novembra 2013, kedy nadobudlo predbežné opatrenie tunajšieho súdu právoplatnosť.

V čase výsluchov bola obžalovaná dobrovoľne nezamestnaná, bývala na adrese svojho trvalého pobytu u rodičov aj so starším synom. Počas obdobia, keď bola bez pracovného pomeru, nebola evidovaná na ÚPSVaR Zvolen ako uchádzačka o zamestnanie, preto nemala žiaden príjem, finančne jej pomáhali rodičia. Po zistení skutočnosti o svojej vyživovacej povinnosti mala snahu dlh splatiť, avšak poukázala na to, nevedela číslo účtu otca maloletej. Napriek tomu však opakovane vyhlásila, že celé dlžné výživné zaplatí v čo najkratšom čase. Na výsluchu pred sudcom dňa 19.08.2014 uviedla, že časť dlžnej sumy vo výške 135,65 Eur už k rukám T. T. uhradila, o čom má podľa vlastných slov aj doklad (tento však doposiaľ súdu predložený nebol). Z neskoršej elektronickej komunikácie s obžalovanou súd zistil, že dlhované výživné zatiaľ ani sčasti neuhradila, pričom ako dôvod obžalovaná opäť uviedla nevedomosť o čísle účtu otca maloletej. Znovu však uviedla, že celé dlžné výživné čo najskôr splatí, nakoľko je v súčasnosti v zahraničí, kde pracuje.

Svedok T. T. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaná je matkou jeho dcéry Q. P. T., ktorá mu bola uznesením Okresného súdu vo Zvolene č.k. 16PPOm/2/2013-6 zo dňa 12.09.2013, právoplatným dňa 24.10.2013 a vykonateľným dňa 12.09.2013 o predbežnom opatrení zverená do osobnej starostlivosti, a na ktorú má obžalovaná povinnosť prispievať sumou predstavujúcou v súčasnosti výšku 27,13 Eur mesačne. Reagoval aj na vyjadrenia obžalovanej ohľadom údajného zaplataenia časti dlhu, resp. nemožnosti zaplataenia pre nevedomosť bankového konta, pričom uviedol, že obžalovaná číslo jeho účtu má, avšak žiadne peniaze mu doteraz neposlala, dcéru ani jeho nekontaktuje, nezaujíma sa o ňu a neposiela žiadne darčeky. Svedok zároveň uviedol, že maloletá dcéra žije s ním a jeho manželkou, núdzou netrpí a majú spolu dobrý vzťah. Svedok si uplatnil škodu v sume celého dlžného výživného, ktoré ku dňu hlavného pojednávania predstavovalo sumu 352,56 Eur.

Samosudca vykonal na hlavnom pojednávaní aj dokazovanie v zmysle § 269 a § 253 ods. 2 Tr. poriadku čítaním listinných dôkazov, a to uznesenia OS Zvolen č.k. 16PPOm/2/2013 /čl. 14/, výzvy na zaplataenie dlžného výživného /č.l. 17/, správ o povesti obžalovanej /č.l. 20, 24/, odpisu z RT /čl. 21/, správ ÚPSVaR Zvolen /čl. 28, 31/, správy odboru živnostenského podnikanie OÚ Zvolen /čl. 26-27/, správy Sociálnej poisťovne Zvolen /čl. 29-30/, správy bývalého zamestnávateľa obžalovanej - T. V. /č.l. 32/, rodného listu obžalovanej /č.l. 33/ a spisu OS Zvolen sp. zn. 4T/112/2013.

Podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona, kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že obžalovaná svojím konaním po objektívnej aj subjektívnej stránke naplnila zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona, keďže sa najmenej tri mesiace v období od novembra 2013 do 30.10.2014 úmyselne vyhýbala plneniu svojej zákonnej vyživovacej povinnosti voči maloletej dcére Q. P. T., nar. XX.XX.XXXX platením výživného, ku ktorému bola zaviazaná uznesením Okresného súdu vo Zvolene č.k. 16PPOm/2/2013-6 zo dňa 12.09.2013, právoplatným dňa 24.10.2013 a vykonateľným dňa 12.09.2013, keď v tomto období bola bez vážneho dôvodu a pritom dobrovoľne neevidovaná medzi uchádzačmi o zamestnanie na ÚPSVaR Zvolen, nepoberala v tomto období dávku v hmotnej núdzi a v mesiaci november 2013 sa pripravila o získané zamestnanie tým, že hrubo porušila pracovnú disciplínu, keď odcudzila zverené finančné prostriedky, a tak si sama privodila stav bez hmotného zabezpečenia, z dôvodu ktorého nebola schopná platiť svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére. Navyše, z komunikácie s obžalovanou vyplýva, že táto je momentálne už zamestnaná v zahraničí, kde s najväčšou pravdepodobnosťou poberá určitý príjem, a napriek tomu doposiaľ ani časť z dlhovaného výživného neuhradila. Aj z uvedeného dôvodu môže súd konštatovať, že svojej vyživovacej povinnosti voči maloletej dcére sa obžalovaná úmyselne vyhýba.

Vzhľadom na ustanovenie § 122 ods. 13 Tr. zákona, podľa ktorého ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu. Preto súd upravil obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti až do vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa, teda od mesiaca november 2013 do 30.10.2014, keď k dlžnému výživnému ku dňu podania obžaloby vo výške 135,65,- Eur dopočítal dlžné výživné ku dňu vyhlásenia rozsudku za ďalšie mesiace, teda máj 2014 až november 2014 (nakolko výživné je obžalovaná povinná platiť mesiac vopred) po 27,13,- Eur, spolu 189,91,- Eur. Obžalovaná je slobodná, má 2 maloleté deti. Z miesta bydliska bližšie hodnotená nie je. Z oznámenia OO PZ Zvolen vyplýva, že obžalovaná má od roku 2009 evidovaný jeden priestupok proti poriadku podľa § 21 ods. 1 písm. f) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a zo správy Mestskej polície Zvolen rovnako vyplýva, že v roku 2011 evidujú voči obžalovanej porušenie právnych predpisov vo veci niektorých podmienok držania psov. Z oznámenia Okresného úradu Zvolen, katastrálny odbor vyplýva, že obžalovaná nie je v správe tohto katastra vlastníčkou žiadnych nehnuteľností. Momentálne sa obžalovaná zdržiava v zahraničí na bližšie nešpecifikovanom mieste, avšak trvalý pobyt má stále nahlásený na adrese Zvolen, Gen. Svobodu 31. Podľa zabezpečených informácií si však poštu preberá, a prechodne prebýva na adrese Zvolen, Okružná 16. Obžalovaná bola doposiaľ 1-krát súdne trestaná, a to konkrétne trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 4T/112/2013 zo dňa 08.08.2013, právoplatným 26.09.2013, ktorým jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov s určením skúšobnej doby v trvaní 18 mesiacov, teda skúšobná doba tohto podmieneného odsúdenia obžalovanej uplynie až dňa 26.03.2015.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následky, zavinenie a pohnútku obžalovanej, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy v zmysle § 34 Tr. zákona. Závažnosť konania obžalovanej spočíva v tom, že táto narušila záujem štátu a spoločnosti chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana pred neplnením si zákonom stanovenej vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom. Obžalovanej poľahčuje okolnosť doznania a oľutovania skutku (§ 36 písm. l) Tr. zákona), príťažuje jej okolnosť, že už bola v minulosti súdne trestaná (§ 37 písm. m) Tr. zákona). Vzhľadom na vyššie uvedené, a to predovšetkým na skutočnosť, že obžalovaná si z predchádzajúceho odsúdenia Okresným súdom Zvolen sp. zn. 4T/112/2013, ktorým jej bol za prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zákona uložený podmienený trest odňatia slobody, nezobrala ponaučenie a opätovne sa dopustila protiprávneho konania, keďže si úmyselne neplnila svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére, súd dospel k záveru, že na jej prevýchovu a nápravu z titulu individuálnej ako aj generálnej prevencie je potrebné pôsobiť represívne. Podmienené odsúdenie resp. alternatívny trest v podobe povinnej práce totiž zjavne nebudú v danom prípade z hľadiska ochrany spoločnosti a nápravy páchatelky dostačujúce (keď pritom obžalovaná v prípravnom

konaní s uložením trestu povinnej práce ani nesúhlasila), a preto jej súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov. Pre výkon tohto trestu zaradil súd obžalovanú s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebola obžalovaná vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin..

Súd na záver dodáva, že napriek tomu, že svedok T. T. si počas prípravného konania uplatnil nárok na náhradu škody vzniknutej nezaplatením výživného zo strany obžalovanej, súd mu požadovanú náhradu škody nemohol priznať samostatným výrokom rozsudku, pretože otec maloletej dcéry nie je v tomto trestnom konaní v postavení poškodeného, a nejedná sa teda u neho o škodu spôsobenú trestným činom v pravom slova zmysle. S poukazom na všetko uvedené rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).